

NAŠE HLASY

ZLOČIN A TREST

Josef Čermák

INDEPENDENT CZECHOSLOVAK WEEKLY

NEZAVISLÝ ČESKOSLOVENSKÝ TYDENÍK

No. 6 (265) Vol. VII.

Authorized as second class mail Post Office Department Ottawa

Saturday, February 18, 1931

CZECHOSLOVAK NATIONAL ASSOCIATION OF CANADA

Valerie Becková

VÝZNAMNÁ SLOVA

VE FEDERALNÍM PARLAMENTU

NEJEN V DUCHU KANADY BYT PACIFISTOU NEBO NEUTRALEM

SL. — Je v dobré paměti, s jakou rozhodností a důrazem na fóru Spojených Národů předseda kanadské vlády, Rt. Hon. J. Diefenbaker, řekl přítomnému Kruševovi do očí, co si Kanada myslí o sovětském kolonialismu a o otrokářství. Hrdě tím přiznal, že Kanada je celou svou váhou na straně lidských práv a demokratické svobody v zápase svobodného světa s rudou totalitou. — A nyní ve Federálním parlamentu vedoucí člen opozice, HON. PAUL HELLER, při komentáři zprávy ministra Národní Obrany vyjádřil ještě významnější a lapidárnější kanadské stanovisko ve světové politice:

„... souhlasíme s ministrem Národní Obrany, že teď není čas pro pacifismus a neutralitu. Není to ani v duchu Kanady. Nebylo to v duchu Kanady v minulosti a není to ani nyní.“

„... Nemůžeme být neutrální. Být neutrálním znamená nebyť ničím. A my jsme pro něco, my jsme pro svobodu. A jestliže jsme pro svobodu, pak nemůžeme být neutrální v zápase o ni. Nesmíme mít svobodu v Kanadě. Musíme tuto ideu ochraňovat pro všechny lidi, kteří jsou kdekoli.“

Mr. Krušev řekl při návštěvě tohoto kontinentu, že nás chce pobídnout. — S jistotou můžeme jeho slovům věřit. Jistě mluví doopravdy, co říká, a třeba snad nemyslí pobídnout nás slou zbraní, dává na jevo, že se o to pokusí jinými prostředky, ať je to hospodářský nátlak nebo snahou studené války ideologické, jež ostatně již trvá několik let.

Jeho hrozbou musíme brát velmi vážně a musíme z ní vyvodit důsledky. Jsme účastní velkého zápasu mezi dvěma formami vlády: totalitní na jedné straně a svobodné na straně druhé. Jak bychom mohli být neutrální za takových okolností? Vždyť je to zápas mezi tyranii a svobodou.

Mnoho lidí v této zemi ví z vlastní trpké zkušenosti, co to znamená skutečná svoboda. Mezi miliónem poválečných imigrantů v této zemi je řada politiků uprchlíků z různých zemí za železnou oponou. Někteří z nich byli

HON. PAUL HELLER

osobně pronásledováni za svou víru ve svobodu. Rodiny některých byli persekuvováni. Někteří ztratili své rodiny. A někteří ztrátili čas v koncentračních táborech na Sibíři jen proto, že se nechtěli podílet politické tyranii. Věte, že tato lidé nejloubejší ví, co slovo „svoboda“ znamená. A oni jsou přední stráž v úsilí, jež udrží tuto zemi na pravém místě, abychom neuhýnuli od naší zodpovědnosti.“

Po tomto výrazném úvodě, předsedl Hon. P. Heller k devisě budoucí obranné a zahraniční politiky tímto slovy:

“V této situaci musíme stát bok po boku se svými přáteli, Spojenými Státy. Je pravdou, že oni lecky něco pro vedou, co nás zamrzí a lecky nás počítají za své s příslušnou samozvědomostí. Ale přes to píše všechno musíme stát s nimi v jedné řadě, neboť oni nesou mravní břímě zodpovědnosti za svobodu celého západního světa nyní i v budoucnosti. Co při nejmenším pro ně můžeme udělat je spolupráce v každém podniku, jež směřuje k zesílení západního světa ve velkém zápasu svobody a totality.“

A třeba tato slova Hon. P. Hellyera byla vlastně jen úvodem ke konkrétním dotazům na ministra Národní Obrany, k nimž parlamentní opozice má právo, vyzněla mohl být za napnutí pozornosti vládních i opozičních lidí, což znamená, že zástupci všech stran a všech vrstev lidu s nimi souhlasili. My všichni, a o nichž Hon. P. Heller hovořil, že půjli ze země za železnou oponou, citíme věčnost za takové projevy v parlamentě a citíme oprávněnou hrdost, že jsme občany Kanady, v jejímž parlamentě taková slova zaznívají.

Komunistické praktiky v Praze:

ZKRÁCENÍ PRACOVNÍ DOBY A NORMY

Letos se má zvýšit průmyslová výroba o 9,3 proc., stavební výroba o 9,8 proc. a zemědělská o 7,1 proc. — určuje hospodářský plán, který schválila vláda ve schůzi dne 21. prosince 1960. Tyto přírůstky mají se zajistit hlavně zvýšením produktivity práce, která má vzrůst v průmyslu o 6,7 proc. a ve stavebnictví o 8,7 proc. (Práce 23. 12. 1960).

Komunisté slibují dělníkům, že v rámci tříti pětičlenné, která letošním rokem začíná, zkrátí pracovní dobu na 42 hodin a v dolech na 40 hodin. Ten to problém byl předmětem jednání celostátní porady hospodářských a odborových funkcionářů v listopadu m. r. Na této poradě ministr plánování inž. Šimunek prohlásil, že na zvýšených výrobních úkolech se může podílet zvýšení počtu zaměstnanců pouze 3 proc., kdežto pláných 97 proc. celkového růstu výroby musí být zabezpečeno vzestupem produktivity práce. — Růst produktivity práce je jediným zdrojem pro vzestup reálných mezd — pravil dále. Vysoká produktivita práce je také nejdůležitějším předpokladem a nej důležitější podmínkou zkrácení pracovní doby — dodal. „To znamená ještě více urychlit tempo růstu hodinové práce, která se má zvýšit ročně o více než 9 proc., zatím co v druhé pětiletce bylo dosaženo průměrného vzrůstu

7,7 proc. za rok“ — uvedl dále.

Abyste mohli být provedeno zkrácení pracovní doby slibuje inž. Šimunek, že bude dbát o rozvoj techniky a automatizace. Sam tomu však mnoho nevěří, neboť hned v zápatí zdůrazňuje, že základní podmínkou pro zkrácení pracovní doby je zavést pokud možno všeobecně dvousměnný provoz a třísměnný provoz zavést všude, kde jde o nákladné strojové zařízení, které nelze nechat při zkrácené pracovní době zahořet.

“Chceme zavádět pětidenní pracovní týden, avšak stroje a zařízení musíme využít po 7 dnů v týdnu a to nejen v technologických nepřetržitých výrobních procesech, ale i tam, kde je to ekonomicky účelné“ — říká dále ministr plánování. V podstatě to znamená — pokračuje — že se bude v daleko větším počtu podniku zavádět sedmidenní provozní týden s klouzavými dny volna. — K tomu poznamenáváme, že právě proti tomuto způsobu rozdělení pracovní doby se při porádě v továrních kategoriích stává většina dělníků.

Při zkrácení pracovní doby je třeba dodržet plánovaný růst průměrných mezd — vykládá ministr plánování dále. Hodinové výděly se musí zvýšit při zkrácení pracovní doby na 42 hodin o 9,5 proc. a při zkrácení na 40 hodin o 15 proc. Protože úměrné zvýšení hodinových výdělků bude provedeno zvýšením hodinových tarifů, bude třeba současně „provést příslušná opatření v oblasti příslušné opatření“ — dodává pan ministr. Převedeno do jasně lidské, znamená to, že výkonnostní normy se budou znovu zvyšovat!

To chápou dělníci velmi dobře. Na jedné z továrních porad o zkrácení pracovní doby pravil jeden z zkušených dělníků: “Čopak to, co mají čekat svedu mzdou, ti na tom budou dobře.

Zato my, co děláme v úkole, se bude muset porádně točit, abychom si vydělali za 42 hodin tolik co dříve za 46 hodin“ (Rudé právo 22. 10. 1960). Redaktor komunistického orgánu s tím to názorem polemizuje a naivně tvrdí, že komunistická strana takový postup nepřipustí, najde při způsob, jak zajistit vzrůst produktivity práce opatřeními, které nezávisí na “větších sálcích...“ Pan ministr plánování o všem zastává jiný názor.

Zkrácená pracovní doba je zaváděna na přibližně ve sto závodcích, zhruba se 120 tisíci dělníky. Podle pětiletého plánu se má letos tato akce rozšířit na dalších asi 340 tisíc dělníků, hlavně v hornictví a rudných dolech a základních průmyslových odvětvích: v hutích a chemických závodech, v cementárnách a elektrárnách. Později bude se na zkoušku zkracovat pracovní doba také v některých závodech kožedělních, sklářských, stavebních hmot, v metalurgických a strojírenských závodech.

Závěr výkladu ministra plánování vyzněl celkem skepticky, neboť zdůraznil, že bude třeba vykonat ještě mnoho práce, aby program zkrácení pracovní doby byl v tomto roce zajištěn.

O. S., Paříž

SOKOLSKÉ SLETY

Tak jako sokolské slety v Praze bývají světlem celého národa, sokolské slety v Americe jsou světlem všech krajanů demokratického smýšlení a když nepatří přímo do sokolského řádu, Dr. Miroslav Tyrš, tvůrce I. sokolského sletu v roce 1882, obohatili český jazyk. Toto symbolické slovo se dosud nepodařilo přeložit do cizího jazyka. Cizinci, kteří byli v Praze na sokolském sletu, nenašli správného výrazu

Mužský týden byl magistralní soud v Londýně, dějstvím zajímavého dramatu. Pet. ozářovaných, dvě ženy a tři muži, bylo obviněno ze zločinu zvězdáctví: Harry F. Houghton a Ethel Gee, zaměstnanci tajemného oddělení ministerstva námořnictví, Peter Jay Krieger, údajně kanadský knihupec a je ho žena Helen, a konečně záhadný cizinec, vystupující jako kanadský příslušník Gordon Lonsdale.

Obžaloba přednesl Sir Reginald Manningham-Buller a hvězdou předložilého přelich byl nenápadný a usměvavý detektiv George Smith, který rovněž hrál významnou roli v ohlazení Klaus Fuchse, jenž před několika lety obdivoval Sovětský Svaz vodíkovou bombou.

Kriegerovi žili v pohodlné vilce poblíž londýnského letiště. Pan Krieger zastupoval různé kanadské a americké knihupec a knihovny a kupoval pro ně různé kanadské a americké tosky a paní Kriegerová byla duší společenského života. Oba manželé byli velmi oblíbeni.

Nikdo netušil, že Krieger nebyl vůbec Krieger, ale Morris Cohen, že Krieger a jeho paní nebyli Kanadany, nýbrž Američany, že údajně zaměstnanci pana Kriegera bylo jen pláštěm pro daleko zajímavější činnost, a že nenápadná vilka skrývala vysílací stanici, jež byla v pravidelném spojení s ústředím sovětské špionážní služby poblíž Moskvy.

Častým hostem u Kriegerů býval Lonsdale, pro veřejnost řečnický obchodní společnost, jehož totožnost dosud nebyla zjištěna. Bylo však zjištěno, že Lonsdale ztrávil nějaký čas v Kanadě, a že v Anglii navázal styky s Houghtonem a s Lonsdalem, jimž se představil jako důstojník amerického námořnictva Johnson.

Bylo také zjištěno, že na žádost Lonsdale (a jak se zdá, za sluhou odměnou) slečna Gee a Houghton obstarávali (kralili) pro Lonsdalea vysoce tajné informace o protiponorkové obraně Západního světa. Lonsdale a Krieger pak tyto informace předávali svým sovětským nadřizemým.

Soudce v předčelném přelichu rozhodl, že bylo předloženo dostatek důkazů, aby všichni obžalovaní byli souzeni pro zločin zvězdáctví. Soud za počne 7. března.

I když není dosud známo, kolik tajných informací se skutečně dostalo do sovětských rukou, je zřejmé, že obrana Západního světa byla citelně poškozena. A trest? Budou-li obžalovaní odsouzeni, podle anglického práva nemají vyhlá trest pro zvězdáctví v době míru je, nemýlí-li se, sedm roků vězení.

pro slovo slet, a proto i v překladu je užíval ve svém jazyku. Slet je výraz symbolický, který znamená setkání Sokolů s celou touto krásnou tradicí sokolskou.

V dnešních těžkých dobách, národ ve staré vlasti nemůže organizovat sokolské slety a proto naši americký sokolský slet má tím větší význam a tím více snahy amerického Sokolska musí být podporovány krajané, aby byla alespoň zde v Americe, ve svobodné zemi, uchována sokolská tradice a pokračování sokolské myšlenky. Nemůžeme dělat zákratky, náš slet nemůže nikdy nahradit slet v Praze, ale může ukazat nejen našim krajanům, ale i celé Americe, že sokolská myšlenka je zdravým přínosem do nové vlasti, a i zde rozený American žije původní moudrý bytí hrdý na Tyršovu sokolskou myšlenku, zvláště dnes, když vládní odborníci ve Washingtoně poukazují na potřebu organizovat gymnastiku ve prospěch zřívání národa a americké presyže na mezinárodních soutěžích.

X. Slet AOS bude dalším mezníkem v dějinách Sokolska a bude povzbuzením pro malovně.

X. Slet AOS, který se koná pod záštitou Svazu Amerického Sokolska, bude také důstojnou oslavou 100. výročí založení Sokola.

X. Slet AOS, který se koná ve dnech 23. 24. a 25. června 1961 na stadionu Mortonovy výšší školy v Berwyn, Ill. bude příležitostí k velkému svátku krajanů nejen pro Chicago a okolí, ale slety se na Slet krajané z celé Ameriky a Kanady.

Jak živě probíhá krajaný život v Torontě se projevuje mimo jiné ve zvýšené činnosti spolkové, a pořádáním valných hromad. V neděli dne 29. I. to byla valná hromada Kampelického, o které zde byla podána zpráva v posledním čísle, v neděli dne 5. února to byla valná hromada vrcholné čl. organizace, Československého národního sdružení v Kanadě, odbočky v Torontě.

Odstupující předseda Dr. S. Redina podal nařizující zprávu o práci v minulém období, zhodnotil Masarykův rok, který se kryl s kanadským rokem uprchlíků a popsal veškerou drobnou práci vykonanou za minulý rok. Odstupující tajemník J. Kalla podal podrobnou vypracovanou přehled všech akcí odbočky za minulého období. Referovali též J. Mráček o styku s etnickými skupinami, V. Havlíček, sociální referent z ústředí (za Hamiltonu) o nutnosti pomoci některým jednotlivcům z táborů rakouských a německých jakož i o potřebě koncentrování sociální pomoci v Torontě, dr. K. Jeřábek o stavu pokladny, dr. M. Hlil o kulturních a literárních záležitostech, pi K. Hlilová o činnosti dámského odboru. Na to se rozpředla živá debata, při níž se neskrylo ani pochvalou ani kritikou. Bylo předneseno mnoho námětů k obohacení programu pro nastávající období, jež tentokrát též bude vykazovat praktickou pomoc na poli kulturním i sociálním stran dámského odboru, který po dlouhých letech opět se činně zúčastní spolkové práce. Do debaty zejména zasáhli pp. dr. S. Redina, Mráček, dr. Hlil, Havlík, Kalla, Corn, Čecha a dámy Petříčková, Michalovská, Hlilová, Kallová.

Politický význam sdružení je nyní ještě více zdůrazněn udělením chartery, ve kterém je vysoce vyzdvihnuto nejen úkol informování kanadské veřejnosti o čl. kultuře a poslání a péstování všeho českého a slovenského meze zdejším krajané, ale též nutnost osvobození naší zotročené vlasti současně s jinými obsazenými zeměmi jako nerolizující podmínky pro udržení svobody Západu. Z podaných zpráv vysvětlil, že vedení odbočky udělalo na tomto poli velký kus práce informování kanadských úředníků míst o nebezpečí komunistické infiltrace.

Bylo oznámeno, že ČSNS kanadské bude konat v první polovině března svůj I. (XIII.) kongres, který ustaví nové pracovní těleso. K spolupráci se s radostí hlásí nové činnosti síly, které za pomoci těch starších, zkušených budou moci rozvinouti bohatou a úsilnou činnost ve prospěch budoucnosti své dálné vlasti. Proto přítomně velmi potěšilo sdělení, které přednesl B. Čecha, předseda hamiltonské odbočky, že kongres se zúčastní paní Ellen Fairclough, ministr pro emigraci a občanství u federální vlády. Tim bude potvrzeno důležité postavení Č.N.A., a očekávání federální vlády v ně kladené řádné řádné sdružení nesmí zklamati. Po krátké přestávce se přistoupilo k volbám, jež výsledkem dává záruku, že všechny úkoly na odbočku kladené budou splněny.

Jména zvolených členů jsme přinesli v minulém čísle, zde jen dodáváme, že revisory účtů byli zvoleni J. Broušek a V. Martinek.

Pozorovatel, nezvyklý krajaný spolkový činnost musel si odnésti ty nejlepší dojmy i co do pracovní energie, projevující se ve všech fázích schůze, i co do harmonie, která i přes ostřejší výměnu názorů vždy nakonec korovala jednání přítomných.

I když tu a tam propuklo to pověstné české furiantství, vždy nakonec se vztláhla pravice ochotná ke smíru.

O JEDNOHO PADESÁTNÍKA VÍCE MEZI NÁMI

Zas jeden mezi námi přetročil padesátku svého života. A málem bychom o tom ani nevěděli. Zavinuje to především jeho tvář, jež inspirovala k prohlášení: "Kdepak. Není možná, aby tenhle člověk byl padesátníkem!" Souvisí to také s jeho pracovním elánem, který je docela mladistvý a "last but not least" vězí to v jeho osobní skromnosti a tichosti.

Vezměte si na příklad "Naše hlasy". Nikde v tiskárně nenajdete jeho jméno, jeho jméno není podepsáno ani jediný článek na stránkách našeho listu a přece je tento padesátník velmi užce spojen s redakcí a administrací "Našich hlasů". Však leckdy by se stalo, že N. H. by nevyšly, kdyby on jako "deus ex machina" nepřiloužil ruce k dílu. Málokdo ze čtenářské obce tohle ví a ani redakční rada si to neuvědomuje, třeba ko-

nec končí u něho společně. Když tiskárna je přetižena prací, když dobrovolné síly administrativní selžou, když se objeví nějaké technické problémy, pak bez fanfár a bez vybičování zakročí

JOSEF KURIL

"Naše hlasy" vyjdou včas a v pořádku. Ano, Josef Kuril je novým padesátníkem, o němž mluvíme. Narodil se 18. února 1911. Je hybnou silou obchodní tiskárny "Litera", je nejmenší polovinou v tomto úspěšném podniku věrným kompanionem Hlubáčkovým a společným spolupracovníkem a členem vydavatelstva N. H.

Tak a tady to je. Jednou se to muslo říci, ar to Josef ve své skromnosti chce nebo nechce. Jednou se muslo říci, že Josef má nedoceňitelné zásluhy, že náš exilový týdeník byl vybudován na solidním základě, že jeho trvání je dnes pevně zajištěno a jeho pravidelnost vycházení mu získává stále větší popularitu a vážnost v československém exilu.

A toto faktum vyhlášíme úmyslně nyní jako nejdůležitější součást našeho blahopřání k Josefově "Padesátce". A kromě toho: Mnohaya leta! A Many happy returns!

— SL. —
NEOPOMENTE
VYROVNAT VČAS
PŘEDPLATNĚ!

way Ave. (2 bloky severně od křižovatky Eglinton a Yonge).

Poslanecký federálního parlamentu Fred Stinson (M.P., York Centre) promluv minulou neděli na masovém shromáždění torontské české kolonie o současných poměrech na Formose. Ukázal shromážděným také několik zajímavých filmů, které za své nedávna cestu po Dálném východě natočil.

Kavárna Csarda ohlásila kurs lidových a moderních tanců za řízení zkušených instruktorů. Kurs začal 14. I. Informace: EM. 3-7812.

Předsedou diskusní skupiny, která bude během Konference o imigraci uvažovat o úpravě existujícího Prístěhovaleckého zákona, je známý torontský právník Louis Herman. Konference bude probíhat v hotelu Westbury v sobotu 25. března a promluví na ní póni ministři imigrace, Hon. Ellen L. Fairclough, a provinční ministr občanství, Hon. John Yaremko. Krajan M. Janček byl zvolen vedoucím propagačního oddělení této konference, které se zúčastní přes 300 osob.

Členové Kanadského etnického novinařského klubu uspořádali na počest provinčního ministra Allana Grossmana recepci. Zúčastnili se jí 22 redaktorů etnických listů, včetně představy red. rady "Našich hlasů".

Místní litevská národnostní skupina se připravuje na mohutný pěvecký festival, kterého se zúčastní na 1.000 zpěváků, členů litevských pěveckých sborů na severoamerickém kontinentu. O nejlepší výkon budou soutěžit sbory a sólisté. (Ethnic Scene)

NÁHRADY ZA UTRPENÍ
ZA NACISTICKÉHO REŽIMU

Vláda německé federální republiky uzavřela dne 5. října 1960 dohodu s Vysokým komisařem Spojených národů pro uprchlíky, podle které poskytl pomoc uprchlíkům, kteří z důvodů své národnosti byli pronásledováni národnostně socialistickým režimem v Německu v rozporu s lidskými právy (byli v koncentračních táborech, ve věznicích anebo byli jinak pronásledováni).

Účel dohody je dvojitý: 1. Uprchlíci, kteří utrpěli trvalé tělesné zranění, anebo ohrožení zdraví, obdrželi od německé federální vlády stejnou náhradu jako jiné kategorie obětí nacistické perzekuce.

Záštiti bude zapotřebí podat u federálního administrativního úřadu v Kolíně. Podrobné předpisy a formuláře budou vydány dodatečně.

2. Dále dává vláda německé federální republiky — podle této dohody — Vysokému komisaři Spojených národů pro uprchlíky k dispozici 45 milionů německých marek k poskytnutí pomoci těm obětem perzekuce z důvodů národnosti, kterým není poskytnuta náhrada z titulu německého federálního zákona o náhradách.

Záštiti o poskytnutí pomoci obětem nacismu z důvodů národnosti, které byly uprchlíky dne 1. října 1953 podle "Ženevské konvence o uprchlících" ze dne 28. července 1951, se provádějí na zvláštních formulářích, jež je možno si vyžádati u Amerického fondu pro československé uprchlíky.

American Fund for Czechoslovak Refugees, Inc.,
1775 Broadway, Room 430
New York 19, N. Y.

Tři redaktoři etnického tisku byli vyznamenáni zvláštními plakety za vynikající pomoc při loňské sbírací akci na United Appeal: jeden byl původem Polák, druhý Němec, a třetí Čechoslovák.

Svědomy vyburčovano

Valerie Bílá

Když byl Bedřich v říjnu 1951 propuštěn na základě toho, že se zřekl československé příslušnosti a tudíž nebyl nadále pokládán za občana, byla jeho osobnost již tak dalece přizpůsobena vězeňským poměrům a nejistotě, která zavládla celým jeho životem, že přijímal další vývoj událostí se stanoviska nezúčastněného diváka, který se dovede zaražovat a polívat při sledování osudu druhého, nedověde se však již dát přivést z rovnováhy.

Po návratu do Prahy ihned obnovil žádost o vystavení cestovního povolení a vša a zdálo se, že tentokrát pochodí, neboť dostal vízum na 7. března 1952. Za d-bu jeho uvěznění se postavení židů dále značně zhoršilo. Štáti členové komunistické strany byli hromadně zatčeni a to hlavně ti, kteří za války dleli v Anglii nebo jiných západních zemích, též účastníci odboje za španělské občanské války.

Antisemitismus se vůči židům rozrůstal, až pramenil z příčin, jež nebylo možno přesně vysvětlit. Širší veřejnosti nebylo známo, že většina zatčených byli buď židé nebo křesťané, kteří měli židovské manželky nebo byli s židy spřízněni. Krize však vyvrcholila a skutečný stav věci se jasně projevil po zatčení Rudolfa Slánského, generálního tajemníka komunistické strany a jiných členů výkonného výboru v listopadu 1951, z větší části to židů.

Na židovskou obec tyto události zapůsobily zdrcujícím dojmem, jelikož doposud se všeobecně mělo za to, že zatčení se provádělo za faktické přičiny a ne z protizidovského zaměření. Nyní konečně bylo zcela očitelné, že zatčení jsou oběti organizované protizidovské akce. Toto faktum bylo jen potvrzeno veřejným projevem ministru a později presidenta Gottwalda, jímž odsuzovali sionismus co buržoazní ideologii propagovanou mezinárodními

Situace počátkem roku 1952 se úplně podobala poměrům po obsazení československa nacisty. Bylo zatčeno mnoho židů, kteří se aktivně nezúčastnili politického života a nebyli členové partaje. Také v tisku byla uměle vytvořena protizidovská nálada a v průběhu této nové akce byl propuštěn velký počet úředníků na vedoucích místech, kteří byli posláni na práci v dolech a v továrnách.

ZAJIMAVOSTI

"Co víte o Kanadě", je název série přednášek a diskusí v Mezinárodním ústavu, které se konají každý čtvrtek v 8 hodin večer. Vstup volný. Každý je vítán, aby přišel se svou troškou do mlýna".

Výbor Kanadského etnického novinářského klubu předložil Královské publikační komisi během jejího zasedání v Torontu celou řadu připomínek týkajících se cizojazyčného tisku v Kanadě.

Kanadská operní společnost dává operu "Orfeus v podvátí" v North Toronto Collegiate Auditorium v pondělí 20. a v úterý 22. února vždy v 8.25 hodin večer. Adresa školy: 17 Broad-

Skupina soustředěná kolem p. Vostřezy z Hamiltonu vytvořila organizaci pod názvem Sdružení Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusů a vydala provolání, ve kterém způsobem svým vlastním napadá československé národní sdružení v Kanadě. Mezi těmi, kteří toto provolání údajně podepsali, byl také uveden p. Břetislav Beran. Pan Beran nás požádal o uveřejnění následujícího prohlášení, jež ukazuje podvodné metody lidí kolem p. Vostřezy:

ZASLANO

Prchlaši, že jmenování mé osoby do Ústředního výboru Sdružení Čechů, Slováků a Podkarpatských Rusů, stalo se bez mého vědomí. S výše uvedenou organizací nemám nic společného. BŘETISLAV BERAN.

NORSKÉ KAPITOLY

Z deníku Ewy Hrabákové

Pokrač. z min. čísla - Dokončení přístě

19. srpna 1960: Dnes byl jeden z nejkrásnějších dnů našeho tábora, a školy. Byl to celodenní výlet do Oslo. Po ranní půlnodníce, snídani a vyznění vlakem přijel veliký autobus před naši školu a každý znás se pohodlně v něm usadil. Bylo nám veselo a tak jsme zpívali naše oblíbené české a slovenské písničky. V Oslo přistoupili do autobusu pan Ragnar Andersen a teta Anička. Prvně jsme jeli na radnici a navštívili primátora města Oslo. Přijal nás, jako bychom byli jeho děti. Prováděl nás po radnici jako nějakou vzácnou státní delegaci. Každý z nás si připadal jako nějaký ministr. Pak nás vzali do přepychové restaurace a pěkně, bohatě nás pohostili. Po té jsme se odebrali do přístavu na motorový člun, na němž nás vozili po moři po Oslofjordu. Navštívili jsme i proslulý poloostrov Bygdoy s vikinskými sbírkami. Plni dojmů jsme se vraceli do našeho tábora uprostřed dalských lesů — a toho dne jsme měli ještě koupání. Bylo pěkně teplo, voda, rovněž teplá,

a tak jsme se ještě vydovářeli, ač jsme byli plni dojmů a značné unaveni. Po večeri v táboře nikdo již nemyslel na to, abychom si vyprávěli o tom, co jsme dnes zažili, ačkoliv bylo toho mnoho, o čem bychom si byli rádi vykládali. Usnuli jsme velmi rychle.

20. srpna 1960: Když jsme vstávali, sluníčko již pěkně hřálo. Nechali jsme totiž dnes dle spát. Dopoledne pokračovali naši hoši v lehkotletických závodech, my děvčata jsme k nim přihlížela. Po poledni se šlo koupat, a tak se nám tam líbilo, že jsme přicházeli stavenou nám dobu. Po příchodu do tábora jsme dostali za to houbovou omáčku. Ale po večeri jsme měli hry v lese a ty byly tak veselé a poutavé, že jsme brzy na to hubovány zapomeli a šli šťastni, spokojeni a také unaveni spát.

21. srpna: I dnes nám sluníčko velmi přálo. Po vlastní svátce jsme měli volno pro vlastní zábavy a hry, kreslení a psaní deníků. Do oběda to rychle uběhlo a po krátkém poledním klidu šli jsme k našemu jezeru se vykoupat.

Byly to tak krásné, teplé dny, že jsme se jich nemohli ani dost nabažít. Také vedoucí upustili od mnohých vyučovacích hodin v budově školy a vyučovalo se u vody v plavkách, t. j. vykládali nám o dějinách naší vlasti a pod. Aťak naše koupání se tentokrát pokázalo. Když jsme totiž naskákali do vody, náhle se zatáhlo a přihnala se bouře. Tak jsme měli dvojí koupání — jedno v jezeru a druhé po cestě domů v líně, neboť u jezera se neprobýlo kam schovat. V letní škole — táboře — jsme se převlékli do suchého a mokré šat rozvěšili po kuchyni a po sále; to to vypadalo! Pak jsme šli na představení loutkového divadla, tentokrát bylo obzvláště veselé; hráli: Kaipárek a Honza překračují Zeleznou oponu.

22. srpna: Po snídani, vyznění vlakem a ukládání jsme měli hodinu dějepisu. Je to vždy jeden z nejmilejších hodin, dovidat se o slavné minulosti naší državy. — A je vidět, že myslénka sjednocené Evropy byla živou již ve středověku, a že náš národ se již žije zúčastnil, když náš král Jiří z Poděbrad mluvil o Společnosti národů. — Bylo to opět velmi krásné počasí a tak jsme se učili venku v přírodě. Pan

Štěpán nám maloval na velké archy výjevy z naší historie. Po vyučování byly opět lehkotletické závody. A pak následoval fotbal. Odpoledne jsme si zaznamenali zvláštní událost: Přijel do našeho tábora norský primas, jehož Excelence pan biskup dr. Mankers. Na jeho počest uspořádán táborový ohně. Byl zapálen ze čtyř stran — ze severu nám jej zapálil sám pan biskup. Program byl veselý a pan biskup se srdce měl smát a moc se mu mezi námi líbilo. Však nám to také ve svém prosluvu řekl. Ohně byl ukončen trochu dříve, protože nejednou začalo pršet. Přes to byl to jeden z nejkrásnějších táborových ohňů.

23. srpna: Tábor jest ve znamení zvěsky "O ti ori perra". — Hoši již horlivě skládají. Dnes se jich řada skrývá v lesích tak, že jest nás v táboře málo. My děvčata jsme navštívili loutkové divadlo, které jsme večer předvedla. Bylo moc pěkné. Den ubíhl jako voda, ani jsme nemohli věřit, že jest večer a že musíme jít spát.

24. srpna: Dnešní den bylo ohlášeno, že bude při večerním táborovém ohni ukončena zkouška "O ti ori perra". Je to velmi zajímavá a výchov-

ná zkouška, která jest pro nás první podmínkou pro získání Masarykova štítu. Zdá se, že letos pies všichni naši Masarykova štítu, ponevadž pod minky k jeho dosažení jsou takové, že vyžadují takřka dva roky sebevýchovy a veškeré soustředění nejen během letního tábora, ale i během školního roku doma. Rozvíček vedla Herta Bušková, která se zúčastnila již mnoha letních táborů a zabývá se i soukromně gymnastikou. U chlápů vedl rozvíček gintos Erlé, hoch, který byl již pětikrát v letní škole a táboře a byl vychován k tomu, aby byl instruktorem. To je také výhoda naší letní školy, že si vychovávali dorost k vedení. Naše letní škola v Dnalu jest vlastně již šestou letní školou Čsl. dalskové školy. První léta byla jen jedna letní škola v roce a to prvá v Heidelbergu v Záp. Německu dva roky po sobě, pak byla letní škola jednou v Belgii v Banauu a dvakrát již v Norsku v Zápoli 2 v Askeru a na ostrově Hoya v Oslofjordu.

NAKUPUJTE U NAŠICH
INSERTO

KULTURNÍ ZABĚRY MONOGRAFIE

O ČESKÉM MALÍŘI SVĚTOBEŽNÍKU

Napsala Jarmila Dvořáková

Se zpožděním upozorňujeme na vydavatelskou činnost jednoho z našich krajanů ve světě, Dr. Jaroslava Trnky vydávající francouzskou kulturní revue "Rencontres" v Paříži a čas od času úhleďnou a dobře vypravenou knižku o umění. Dnes se zmíním o malířské monografii O Aloisu Lecocquu. Kohoutovi, vydanou nakladem Edce "Rencontres" v roce 1955, v Paříži, rue St. Marc. Kniha obsahuje krátký text z pera Dr. J. Trnky ve třech jazycích — francouzsky, anglicky a německy a 60 dobrých reprodukcí Lecocquova díla od roku 1916 do roku 1953.

Alois Kohout, později sebou přezvaný Lecocquu, malíř a spisovatel, který si dobyl uznání v obou kontinentech. Jím mnoha desetiletí, se narodil v Praze roku 1891 a trávil život cestováním mezi Prahou, Francií — hlavně Paříží — a Itálií — Řím, Neapoli a ostrovem Capri, až konečně po roce 1951 odešel do Spojených států, kde se trvale usadil. Poslední zpráva o něm se dotýká obou jeho tvořivých činností: jeho kniha o Renoirovi, s nímž před lety pracoval ve stejné umělecké dílně Vaugirard v Paříži, se chystá pro francouzské vydání v nakladatelství "Mona Lisa" — a souborná výstava jeho díla se otevírá 14. ledna v pařížské galerii Benezit.

Lecocquu malířský rodokmen pochází ze dvou pramenů, které by se daly vyjádřit jmény dvou měst — Prahy, s tradicí Slavičkovy věčného impresionismu — a Paříže, s tradicí poimpressionistických realistů, kteří se pohybovali mezi realistickým akademismem a primitivismem a jejichž hlav-

ním reprezentantem se během let stal Maurice Utrillo. Z těchto dvou uměleckých proudů vyšel Lecocquu malířský styl jako realismus s pravou českou nákloností a smyslem pro to, co jsme kdysi nazývali "genius loci" — genius místa — at je to raný pohled na Prahu z malostranských schodů, náměstí za Sacre-Coer v Paříži, Tratto-ria na ostrově Capri či scéna z chicagského předměstí, která je překvapivým vystižením dlouhé Lecocquovy malířské dráhy.

Po výtvarné stránce pak jeví se u Kohouta velká výtvarná dovednost, poučená bez napodobivosti českou odrůdou impresionismu, která se vyjadřuje kompaktnějším tvarem a převahou temnějších barev jako odkazu Maíčkova realismu, i francouzským poimpressionismem, který vydal Renoira, Dehaina pozdější doby a především Utrilla a jeho "školu" a obhájil realismus vysoké výtvarné úrovně v době převládající abstraktních tvůrčích deformací.

Lecocquu přenesl velkou evropskou tradici dvou nám drahých národů do Ameriky a obraz, reprodukováný v knize pod názvem "Bílý dům v Chicagu" z roku 1953 představuje dotyk zdravého výtvarného citu mezi americkým, často chronickou abstraktností třicátých malířstvem. Často jsem se ohlížela po malíři, který by viděl bohatství a výtvarné možnosti americké uliční scény — a jsem skutečně ráda, že to byl umělec českého původu, který maloval bílý dům v Chicagu.

Vydavatelská činnost J. Trnky svědčí o tom, že s pílí a láskou se dá ještě mnoho docílit.

INFORMATIONS

THE IDEOLOGICAL DISPUTE

The attitude of Prague to the ideological argument between Peking and Moscow reveals a certain embarrassment. Without openly admitting that there is a controversy, the Czechoslovak theoreticians are producing long dissertations about revisionism — the right-wing deviation and dogmatism — the left-wing deviation. Their dialectic efforts are aimed at discovering a middle of the road plan which would please Moscow without offending Peking. This attitude is prompted more by their servility towards Moscow than by their real convictions. The intransigence of the Chinese is beyond doubt nearer to Czechoslovak beliefs than the "revisionism" of Krushchev.

In rejecting at one and the same time the these both of dogmatism and of the revisionists, the Czechoslovak Communists disclose more clearly than ever before the practical meaning of peaceful co-existence as preached by Krushchev.

For example, in a fundamental article recently published in the Bratislava paper Pravda (Truth), dogmatism is criticized because its supporters "do not realize that the determined and active pursuit of the struggle for peace is closely linked with a subversive action which weakens the position of the capitalists." This has been proved by the colonial nations: they attained their independence thanks to peaceful co-existence which enabled the communist countries to render them support and assistance.

The principle of peaceful co-existence "by no means implies that Communism and Capitalism can for ever live side by side." The only purpose of this principle is to prevent capitalist imperialism from unleashing war. This thesis leaves ample ground for conducting the class struggle in the capitalist countries which goes on mercilessly and is bound to result in social revolution. The latter will take familiar or possibly new and so far unknown forms.

It is important to know that peaceful co-existence is not a short term policy, not mere tactics, but a general line to be taken in governing the development of international relations designed to "result in a victory of Socialism all over the world."

From Political, Economic and Cultural Trends in Captive Czechoslovakia, Volume 2. No. 11, December 1960.

Podle zpráv za opou, Československo zvýšilo produkci uralové rudy od roku 1956 do 1960 o 33 procent. Podle plánu má být v letech 1961-1965 docíleno dalšího zvýšení 24 procent a to reorganizací dosavadních závodů.

SUDETONĚMECKÁ OTÁZKA V BAVORSKÉM SNĚMU

Redaktor Českého Slova a zaměstnanec rozhlasové stanice Svobodná Evropa p. Josef Pejskars informoval nás při své návštěvě v Torontě o odpovědi bavorského ministra vnitra Junkera na dotaz poslance Gaskche, týkající se osoby p. Pejskars a sudetoněmecké otázky. České Slovo otisklo to před časem memorandum Rady svobodného Československa, které se zabývá odsunem Němců a žádá se o uznání tohoto stavu ze strany Německa. Poslanec Gaskch tážal se ministereckého předsedy, zda Bavorsko má poskytnout pohostinství cizincům, kteří schválně zločiny proti lidstoku spáchali v souvislosti s vypovězením Němců. Ve svém dotazu ztotožnil také na stanici Svobodná Evropa.

Ministr Junker odmítl ve své odpovědi tyto útoky a dovořil, že memorandum zabývá se českoněmeckým poměrem a jeho zhoršováním od nastoupení Hitlera k moci, je vyslovuje politování nad nehorázností a krevností, které nutno vysvětlit jako důsledek krutosti nacistického režimu.

Takováto odpověď je jistě výrazem jiného smýšlení západoněmeckých úředních míst, než na jaké jsme byli zvyklí v minulosti.

Ačkoliv nová kniha je větší nežli předcházející a je v plátně vázána, stojí jen 2 lary a s poštou. Hodi se výborně co dárek pro různé příležitosti. Autor rád knihu podepíše, když mu napíšete na adresu: Dr. Ed. Miček, University Station, Austin 12, Texas, s příloženým obnosem.

Z doslých dopisů již vidíme, že se zvláště líbí kapitolu: "Tolstého hledání minulé života" a "Tolstého léčeni tělesnou prací", kterou mnoho lidí užívali.

Dovozujeme si oznamit, že

JOHN MARTIN

je registrovaným zástupcem našeho podniku

E. I. HAGEN & CO., INC.

Investment Securities

1326 American Bank Building Portland 5, Oregon

Phone CA. 6-6911

Korespondenci vybavujeme český i anglicky. Informace a brožury o všech zaznamenaných, jakož i v záznamech neuvedených cenných papírech, akciích a vzájemných fondech, vám na žádost ochotně zašleme.

CESTOVNÁ SLUŽBA

ČESKOSLOVENSKO - POLSKO - MAĎARSKO - RUSKO - UKRAJINA

Cestovanie Lietadlom - Čoňou - Lístky predplatné - Lístky na splátky

Dárkové balíčky

Volajte lebo pítte na: MR. RUDY KOREN

O. K. JOHNSON & CO. LIMITED

WORLD WIDE TRAVEL SERVICE

697 BAY STREET, TORONTO 2, ONT. - Empire 6-9488.

POUŽIJTE ZNACNÝCH SLEV PRO CESTOVÁNÍ V ZIMNÍ SEZONĚ

KENNEDY TRAVEL BUREAU

296 QUEEN ST. W., TORONTO, ONT., CANADA

Telefon: EM. 2-3226

Odborné vyřídí cestu kamkoliv ve světě. — Visa, pasy, imigraci, návštěvy do Kanady, předklady a pojištění.

Zastupujeme veškeré letecké linky a lodní společnosti

ORBIS, IBUSZ, INTOURIST.

Dárkové bezcenné zásluky.

YAROSLAV HUEBER

(Dr. Jur.) LL.B.

Tel.: EMPIRE 8-5536

Ste 215

ADVOKÁT A VĚREJNÝ NOTÁŘ

57 Queen St. West, Toronto 1

PRVOTŘÍDNÍ

UZENINY A MASA

nakupujte u krajaňské firmy

BLOODALE MEAT MARKET

1564 Bloor W. - Tel. LE 5-0344

MAJITEL ARNOŠT FANTL

POJIŠTĚNÍ VŠEHO DRUHU

AUTO, POŽAR, OBCHODNÍ, ŽIVOTNÍ, ZDRAVOTNÍ, PENSIJNÍ VELIN INSURANCE AGENCY

Dr. D. Velin

Tel.: HI 4-1593 - EM. 8-6121

DON MILLS, ONT.

115 PLATEAU CRESCENT

ROZPRÁVY O ZDRAVÍ

Peter L. Oliver, D.C.

Doctor of Chiropractic

Bolesti hlavy nervového původu. Vznikají anebo každé duševní napětí způsobí mnohým lidem bolesti hlavy. Strach, starosti, přepracování, nespavost anebo cokoliv, oděravající energii pacienta, může přivést bolesti hlavy. V případech, kdy zásoba energie postiženého osoby je podprůměrná, nejmenší odchylka od normálního života postiženého přivede bolesti hlavy.

Tyto bolesti se mohou nacházet v různých částech hlavy, místo bolesti obyčejně označuje část těla, která je její příčinou. Jiné názvy pak mohou potvrdit souvislost a důkladné vyšetření páté páteře ukáže její vady.

Tlak na nervy vedoucí k postiženému orgánu omezuje oběh životní energie nutné k jejich nerušené práci a bolest hlavy nastává. Proto je nutné najít příčinu této nesprávné činnosti a napravit ji.

KALENĎÁR PODNIKŮ v Sokolovně:

Sobota 18. února: Šbinky. Ráz:

"Kameval v Rio."

Pátek 24. února: Sraz účastníků

zájezdů na Zimní hry v Batawě.

Sobota 18. března: Josefská zá-

bava.

PRACOVNÍ SKUPINA SVU

Začátkem prosince m.r. se v Torontě formálně ustavila Pracovní skupina Společnosti pro vědy a umění (SVU). Jak se někteří naši čtenáři pamatují, začala tato společnost fungovat nejdříve při Československé národní radě americké v říjnu r. 1958 a osamostatnila se loňského roku. Hlavním úkolem SVU je podpora a koordinace tvořivých snah českých a slovenských vědců a umělců ve svobodném světě. Její zrod byl vyvolán světovou politickou konstelací, v níž pro malý národ plati poznatek Palackého, který vyslovil jako starosta Svatoboru před více než sto lety: "Kdykoliv jsme zvítězili, stalo se to po každé věze přehoudu ducha nežli moci fysické, a kdykoliv jsme podléhali, býval tím vždy vinnou nedostatek duchovní činnosti, mravní statečnosti a odvahy." V čele SVU dnes jsou prof. V. Hlavatý, Rafael Kubelík, prof. Vratislav Búsek, Jaroslav Němec, prof. Václav Mostecký, Ivan Herben, V. E. Anděl, Mojmir Povolný, Josef Čada, Josef Martinek, Jan Zach, prof. Vladislav Brdlik, Jaroslav Jira, prof. Otokar Machotka, Rudolf Firkusný, František Schwarzenberg, Václav Beneš, Jarmila Novotná, Ladislav Radimský, Jiří Skvor, Eduard Táborský a jiní.

Torontská pracovní skupina SVU ne má žádnou novou krajaňskou organizaci, nýbrž jen volným sdružením osob, které svou činností přispívají k obnovení či k popularizaci českého a československého kulturního a vědeckého dění.

Předsedou skupiny je básník Miloslav Zlámal, jednatelem Mirek Jančák. Od této doby bylo navázáno spojení s několika předními umělci a vědci č. původu v Torontě. Všichni přišli buď aktivní spolupráci i to, že budou čas od času informovat jednatele Pracovní skupiny o své činnosti, případně svých plánech a pokusy se k spolupráci získat další vhodné informace. Úkol jednatele pak spočívá v tom, že bude informovat členskou revue "Zprávy SVU" a krajaňský tisk, příp. také místní cizojazyčné publikace prostřednictvím tiskové služby "Ethnic Scene", kterou rediguje.

Prvním zřídilým podnikem Pracovní skupiny byl "Diskusi večer o divadle" dne 17. ledna. Zajímavé veřejné diskuse se zúčastnili: básník

M. Zlámal (jako moderátor), režisérka místního Divadelního kroužku paní R. Haisová-Karyčová a členy dramatického kroužku, známá dramatická umělkyně č. původu Susan Douglas, paní B. Havliková a sl. Markéta Marešová, která na sebe upozornila pěkným výkonem ve veselohře "Marriage-Go-Round" v místním kanadském divadle Crest. - Tento diskusní večer přilákal slušný počet našich krajanů a bylo na něm rovněž oznámeno, že v prosinci t. r. se v O'Keefe Centre hraje Smetanova "Prodaná nevěsta" s Janem Rubemem v úloze Kecalů.

Dalším úspěšným podnikem Pracovní skupiny byla veřejná rozprava s redaktorem J. Pejskarem z Radia Free Europe, o které jsme referovali minulý týden.

UCTIL PAMÁTKU SPISOVATELE

Dne 20. listopadu 1960 vzdělaný svět vzpomínal 50. výročí smrti velkého spisovatele a myslitele Lva Nikolajeviče Tolstého. Když v dubnu 1910, nedlouho před jeho smrtí, navštívil jej po třetí a naposledy, profesor T. G. Masaryk, Tolstoj mu řekl: "Chť bych věděl, co svět o mně řekne za 50 let po mé smrti."

V právě vydané knize Tolstoj, umělec a humanista (Tolstoj, the Artist and Humanist) Dr. Miček tu otázku zodpovídal: "Mysleme ještě více o velkém umělci a hlásateli univerzálního bratrství."

Nová Mičkova kniha byla vydána Českým literárním sdružením v Austinu, jež roku 1958 vydalo jeho úspisnou knihu Skutečný Tolstoj (The Real Tolstoj). Nová kniha je úplně samostatná. Dr. Miček co mladý student poznal Tolstého osobně a mnoho mu o něm vyprávěl Dr. Makovický, Slovák, Tolstého věrný přítel, lékař a tajemník, jenž s ním byl až do jeho smrti.

Kniha je psána zajímavě a to je příčinou, že si ji oblíbila i mládež, jež čte anglicky. Krajaňka z Ohio právě píše: "Můj syn přečetl knihu s velkým zájmem za odpovědi a večer a dal ji do veřejné knihovny, aby i druzí poznali vynikajícího spisovatele i Dr. Makovického, jemuž se nedostalo patřičného uznání a na něhož správně upozornil Dr. Miček."

